

[Mølgaard.]

haft en større grad af parallelitet over til de andre indkomster, der hedder lønindkomster, og et sådant minimumsbeløb er vel også blandt det, vi må kigge på under det forestående udvalgsarbejde. Vi nærer al mulig skepsis på forhånd, men vi er naturligvis villige til at se, hvad der kan blive udvalgsarbejdets resultat.

Ministeren for skatter og afgifter (*Kampmann*):

Jeg vil gerne takke folketingets partier for den stort set meget venlige modtagelse af lovforslaget. Det er jo rigtigt, som hr. Christophersen sagde, at det er led i en lidt større samlet lovgivning, hvor vi så første del med forslaget om at indberette indestående og renter i pengeinstitutter, og hvor vi her ser anden del, for så vidt angår en indberetning vedrørende obligationer.

Det er også rigtigt, som hr. Grünbaum sagde, at valget stod mellem en kontrolordning i form af en kuponskatteordning og denne indberetningsmodel, som nu bærer lovforslaget. Det må man vistnok også have lov til at fremføre som en undskyldning i forbindelse med diskussionen om en række af bemyndigelserne, at vi har haft et vist tidspres, fordi vi først på et senere tidspunkt har valgt modellen med indberetningen i stedet for kuponskatten, og en række af de tilstedeværende her i salen kender de historiske forklaringer herpå og burde i virkeligheden være overordentlig tilfredse med, at det er den løsning, vi har valgt som bærer af det pågældende lovforslag. Vi har altså bøjet os for en række synspunkter imod kuponskatten, også en række synspunkter fremkommet fra pengesektoren, som ville lide betydelige likviditetstab – op til 3 mia kr. – og et tilsvarende indtægtstab på 450 mill. kr., udgørende mellem 15 og 20 pct. af deres overskud.

Det er altså nogle argumenter, vi har bøjet os for, og det er den historiske baggrund for, at forslaget har fået denne udformning. Og som jeg før sagde, burde det afføde taknemlighed og hjælpsomhed i forbindelse med lovforslagets videre behandling i skatteudvalget. Det er jeg også sikker på at det vil gøre.

Hr. Grünbaum var inde på de samme overvejelser med spørgsmålet om, hvorvidt man nu kunne regne med, at pengeinstitutterne ville støtte den model, lovforslaget er bygget over, og jeg må sige, at det er min bestemte opfat-

telse, at pengeinstitutterne støtter denne model. Når man tænker på, hvad alternativet havde været, som hr. Grünbaum var inde på det, er der ikke noget at sige til, at man støtter dette, og jeg kan roligt sige her fra talerstolen, at man har tilsagt det bedst mulige samarbejde fra pengeinstitutternes side med henblik på at føre netop denne model ud i livet.

Hr. Stetter stillede det konkrete spørgsmål, hvorledes dette forslag nu forholdt sig til tankerne i indkomstskatteudvalgets 2. betænkning, hvoraf fremgår to modeller. Den ene er en renteskatteordning, og den anden er en aftrapningsordning, som forudsætter en eller anden form for opdeling mellem privat og selskabs- eller forretningsmæssig gæld.

Dertil kan jeg sige, at regeringen ikke på indværende tidspunkt har taget stilling til indkomstskatteudvalgets betænkning nr. 2, og derfor foreligger der ikke nogen kollisionsrisiko mellem det forslag, som vi i dag behandler, og det, der måtte indgå i skattereformen, simpelt hen fordi vi ikke har lagt os fast på indholdet af skattereformen, og fordi vi ønsker at diskutere indholdet af skattereformen til en lang række sider, inden vi lægger forslaget frem. Hvis jeg må udtrykke det bramfrit, så ønsker vi med dette lovforslag, som har en politisk opbakning også i forliget af 28. februar, hellere at stå med én fugl i hånden end 10 fugle på taget.

Hr. Ole Olsen stillede derefter to spørgsmål. Det ene drejede sig om risikoen for misbrug af CPR-numrene, og hvis spørgsmålet skal have betydning, må hr. Ole Olsen formentlig mene, at det skulle være pengeinstitutterne, der kunne misbruge disse CPR-numre. Jeg tror nok, at det er nogenlunde den rette opfattelse, for ellers har jeg personlig vanskeligt ved at se, hvori misbrugsrisikoen ligger. Jeg har ikke fantasi til i stående øjeblik her at se, hvorledes pengeinstitutterne skulle kunne misbruge de CPR-numre, som man nu får ved lov, men jeg vil meget gerne overveje, om der er misbrugsmuligheder, og jeg vil også gerne trække på andres fantasi i forbindelse med misbrugsmulighederne, så vi kan bidrage til at stoppe, hvor den risiko måtte foreligge, for det er naturligvis ikke meningen, at et så fornuftigt lovforslag som dette skulle give andre anledning til misbrug.

Derefter var hr. Ole Olsen og andre inde på, om dette lovforslag og vel også lovforslag nr.